Lietas Nr. 11200054015
Lietas arhīva Nr. K37-0100-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 24.maijā.

Tukuma rajona tiesa,
tiesnese R.Bruce,
piedaloties prokurorei D.Miķei,
zvērinātai advokātei I.Skaistkalnei,

Tukumā, Pils ielā 16, 2016.gada 24. maijā atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas apsūdzēta /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Tiesas izmeklēšanā tiesa konstatēja:

/pers. B/ tīši nodarīja tādus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai (smags miesas bojājums) šādos apstākļos:

2015.gada 12.oktobrī ap plkst. 18.00 /pers. B/, būdama alkohola ietekmē, atrodoties /adrese/ konflikta laikā ar /pers. C/ uz radušos naidīgu personisku savstarpējo attiecību pamata, dusmu vadīta par to, ka /pers. C/ nav piegādājis malku, paņēma no spoguļa galdiņa nazi (nozieguma izdarīšanas rīku) un sāka vicināties ar nazi /pers. C/ virzienā, kurš tajā brīdī sēdēja uz gultas malas. /pers. C/ aizstāvējās un /pers. B/ tīši iegrieza vienu reizi /pers. C/ kreisās rokas īkšķī, kā rezultātā tika nodarīti miesas bojājumi- griezta brūce kreisās plaukstas I pirksta iekšējā virsmā ar atliecēja cīpslas bojājumu.

Turpinot noziedzīgās darbības, /pers. B/ cietušajam /pers. C/, tīši vienu reizi iedūra vēdera augšdaļas rajonā - dzīvībai svarīgā orgānā, nodarot sekojošus miesas bojājumus: durti- griezta brūce vēdera priekšējā sienā ieejoša vēdera dobumā ar kuņģa bojājumu, asiņu uzkrāšanos vēdera dobumā un aiz vēderplēves telpā, kas pēc sava rakstura kopumā attiecināmi pie smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai. Minētie miesas bojājumi ir tiešā cēloniskā sakarībā starp /pers. B/ rīcību un miesas bojājumu nodarīšanu /pers. C/.

Ar savu rīcību /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētās/pers. B/ vaina viņam inkriminētajās darbībās pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem:

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores Valsts amatpersona 13.10.2015. ziņojums apliecina, ka 2015.gada 13.oktobrī plkst. 8.10 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa dežūrdaļā saņemta telefoniska informācija no neatliekamās medicīniskās palīdzības par to, ka no /adrese/ uz Dobeles un apkārtnes slimnīcu ar durtu brūci vēderā nogādāts /pers. C/ un ievietots ķirurģijas nodaļā, kur tiek gatavots operācijai. (lietas 9.lapa)

Ar cietušā /pers. C/ liecību pierādīts, ka 2015.gada 12.oktobrī ap plkst. 17.00 kopā ar draugiem savā dzīvesvietā /adrese/ lietoja alkoholu. Atnāca /pers.B/ un sāka lamāties uz viņu par to, ka neatnesa viņai malku, kā bija solījis. Viņš iepriekš bija atnesis viņai divus maisus un par to saņēma 2 euro, solot, ka atnesīs vēl vienu malkas maisu, bet nopirka alkoholu un neaiznesa. Pēc vārdu apmaiņas /pers.B/aizgāja un atgriezās vēlreiz ap plkst. 18.00 kopā ar savu meitu un draugu /pers.M/. /pers.B/ bija lielā alkohola reibumā un atkal sāka uz viņu lamāties./pers.B/ paņēma nazi rokās un sāka uz viņu vicināties. Pats arī bija stipri iereibis. Nazis bija ass ar spicu galu ar baltu plastmasas spalu atradās pirms tam uz spoguļa galdiņa. Tajā brīdī viņš sēdēja uz gultas malas tuvāk, pie loga. /pers.B/ viņam tā kā grūdās virsū ar to nazi un viņš ar rokām aizstāvējās. Viņa iegrūda nazi viņam kreisajā rokā. Tad /pers.B/ viņam iebakstīja ar nazi vēdera augšdaļā nedaudz uz labo pusi. Mugurā viņam bija virsjaka, bet tā nebija aiztaisīta. Pēc tam /pers.B/ laikam saprata, ka ir iedūrusi un viņi visi ātri aizgāja. Tad viņš sajuta, ka grūti elpot, gribēja izsaukt ātro palīdzību, bet nebija telefona un aiziet nekur nevarēja. Neatceras kur palika nazis, bet dzīvoklī to vairs neredzēja, kā arī neskatījās, jo slikti jutās un bija iereibis. Agrāk ar /pers.B/ nekāda konflikta nav bijis. No rīta ap plkst. 7.00 atnāca /pers. G/, kuram pateica, ka /pers.B/viņu sadūra un viņam slikti. Tad atnāca bijusī sieva /pers. H/ un izsauca ātro medicīnisko palīdzību. Viņam tika veikta operācija. Saņēmis no valsts atlīdzību un vairāk neko nevēlas. Apsūdzētā bija atnākusi arī pirms tiesas sēdes un atvainojās, solīja palīdzēt ar naudas līdzekļiem. (lietas 31.lapa)

Ar apskates protokolu un foto tabulu pierādīts, ka apskatot dzīvokli nr. /adrese/, 2015.gada 13.oktobrī plkst. 16.20 konstatēts, ka dzīvoklis atrodas divstāvu koka ēkas otrajā stāvā ar ieeju no pagalma puses. Otrajā stāvā pa labi ir baltas krāsas durvis, kuras ir pusatvērtā stāvoklī. Uz durvīm cipars "4". Pieejot pie durvīm redzams 54 cm no durvju sliekšņa telpā uz linoleja grīdas asinīm līdzīgs traips 3x4 cm izmērā. Ieejot telpā, pretī ieejas durvīm 1 metra attālumā atrodas ledusskapis. Pa kreiso pusi atrodas vairāki galdi, uz kuriem atrodas trauki, karotes, sviestu naži, burkas un pārtikas produkti. Pie pēdējā galda uz grīdas atrodas tukšas 2 litra tilpuma alus pudeles. Telpā pie kreisās puses loga atrodas brūnas krāsas dīvāns. No gultas malas, virzienā uz galvgali uz gultas malas redzams asinīm līdzīgs traips 7x9 cm izmērā. Pie gultas uz grīdas atrodas rozā krāsas krekls, kurš ir ar asinīm līdzīgiem traipiem (recekļiem) neregulāras formas. (lietas 13-14; 33-36. lapa)

Ar liecinieces /pers. H/ liecību pierādīts, ka 2015.gada 13.oktobrī ap plkst. 7.30 ierodoties pie bijušā vīra /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, tur sastapa /pers. G/. /pers. C/ teica, ka iepriekšējā dienā viņu istabā esot sadūrusi /pers.B/, kura dzīvo pāri ceļam. Pati izsauca ātro medicīnisko palīdzību. Cietušais bija ģērbies t-kreklā un melnā virsjakā. Istabā ir tumsa, tāpēc par asins traipiem nevar pateikt. Atcerās, ka pie gultas bija asinis. Slimnīcā viņai vaicāja, ko darīt ar drēbēm, kuras bija cietušajam mugurā. Tā kā tās bija ar kukaiņiem, teica, lai met ārā. Iepriekšējā dienā, kad kopā ar /pers. I/, /pers.C/ māsu ciemojās pie /pers. C/. Ap plkst. 15.00-16.00 pie /pers.C/ ieskrēja /pers.B/ un iesita /pers.C/ pļauku, jo viņš esot /pers.B/ parādā naudu, nav atnesis solīto malku.

Ar liecinieka /pers. G/ liecību, kura tika pārbaudīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3. punktu, pierādīts, ka 2015.gada 13.oktobrī ap plkst. 7.00 aizgāja pie paziņa /pers. C/ uz dzīves vietu /adrese/. /pers.C/mājās bija viens pats un teica, ka slikti jūtas. Domāja, ka viņam paģiras. /pers.C/teica, ka iepriekšējā vakarā viņu sadūrusi /pers.B/, kura dzīvo turpat pāri ielai. /pers.C/ teica, ka /pers.B/ viņu sadūrusi, jo viņš nav aiznesis viņai malku. Pēc neilga laika atnāca /pers.C/ bijusī sieva, kura izsauca ātro palīdzību. Kad atbrauca mediķi, redzēja, ka /pers.C/ bija sadurts vēdera kreisā puse. Ir dzirdējis, ka /pers.B/ arī agrāk dūrusi cilvēkam, skrāpējusi seju un pēc rakstura viņa ir agresīva. (lietas 18. lapa)

Ar nepilngadīgās liecinieces /pers. J/ liecību pierādīts, ka 2015.gada 12.oktobrī viņa kopā ar mammu /pers. B/ bija aizgājušas pie kaimiņa /pers.C/, kurš dzīvo /adrese/ mājas otrā stāvā. Ieejot /pers.C/ dzīvoklī, mamma sāka prasīt, kur ir malka, par kuru viņa samaksāja kādu nedēļu atpakaļ. Divus

maisus /pers.C/ atnesis, bet vēl vienu bija palicis parādā. /pers.C/ bija iedzēris un kopā ar viņu dzīvoklī bija divas sievietes un kaimiņš ar kruķi un bārdu. /pers.C/ solīja nākošā dienā atnest malku, bet tā kā mamma arī bija iedzērusi, tad dusmās vienu reizi iesita pļauku un abas devās prom. Pēc desmit minūtēm viņa kopā ar draugu /pers. L/ nesa /pers.C/ maisus, kurus viņš lūdza. Kad pieklauvēja pie dzīvokļa durvīm, /pers.C/ tās uzreiz atvēra un skrēja ar cirvi virsū. Par to pateica mammai un abas devās vēlreiz pie /pers.C/. Līdzi nāca arī patēvs /pers. M/, kurš dzīvoklī iegāja pirmais, viņa ar mammu sekoja viņam. Tā kā /pers.C/ joprojām nekādu malku nebija atnesis un negatavojās tajā dienā nest, mammai laikam uznāca dusmas un viņa no galdiņa, kas atradās pie loga, paķēra apmēram 10 cm garu nazi ar raga spalu un to turēja rokā. Tajā brīdī /pers.C/ sēdēja. Mamma aizrādīja /pers.C/ par to, ka viņš skrien bērniem virsū ar cirvi, bet /pers.C/teica, ka neko neesot darījis un cēlās augšā. Tad mamma ar nazi tā kā vicinājās un izskatījās, ka netīšām iedūra. Nazis palika karājoties, jakā vēdera vidusdaļā. /pers.C/ mugurā bija bieza jaka un visi nodomāja, ka iedūrās tikai jakā. Sākumā vicinot nazi mamma iedūra /pers.C/ kreisās plaukstas daļā zem īkšķa un viņš, tā kā iebļāvās, bet otru reizi domāja, ka nekas nav, jo /pers.C/ pat neteica, ka viņam kas sāpētu. Nazi /pers.C/ pats izvilka no jakas un tas palika viņam rokās. Mamma vēl pieteica, lai tā būtu pēdējā reize, kad /pers.C/ vicinās pret bērniem ar cirvi un viņi devās prom. Tajā brīdī /pers.C/ apsēdās un palika dzīvoklī viens pats.

Tiesas sēdē lieciniece apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanā sniegto liecību pilnībā. Liecība nav pretrunā ar apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, kā tika nodarīti miesas bojājumi. Tiesa atzīst, ka nebūtiskas neprecizitātes liecībā ir skaidrojamas ar liecinieces mazgadīgo vecumu, situāciju, kurā viņa nokļuva, proti redzēja mātes prettiesiskās darbības.

Liecinieka/pers. M/ liecību, kura tika pārbaudīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3. punktu, pierādīts, ka 2015.gada 12.oktobrī viņa draudzene /pers. B/, viņš un /pers. C/ pie viņa dzīvesvietā /adrese/ bija stipri iereibuši. Pa dienu /pers.B/ "uzsauca" /pers.C/ par malku, ko viņš bija atnesis un solīja atnest vēl pāris maisus. Tad /pers.C/ aizgāja, bet malku neatnesa. Pats aizgāja gulēt un nezina ko darīja /pers.B/ Pie /pers.C/ negāja un domā, ka/pers.J/ melo, lai aizstāvētu māti un /pers.C/ alkohola reibuma dēļ kaut ko jauc. Par to, /pers.B/sadūrusi /pers.C/, uzzināja nākošā dienā, kad viņu aizveda uz policiju. Mājās nav parādījies neviens lieks nazis. Tajā dienā /pers.B/bija stipri iereibusi. (lietas 32 lapa)

Tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinums Nr. 124 no 23.11.2015. apstiprina, ka /pers. C/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: griezta brūce kreisās plaukstas I pirksta iekšējā virsmā ar atliecēja cīpslas bojājumu; durti –griezta brūce vēdera priekšējā sienā ieejoša vēdera dobumā ar kuņģa bojājumu, asiņu uzkrāšanos vēdera dobumā un aizsargplēves telpā. Šie miesas bojājumi varēja rasties 2015.gada 12.oktobrī duroši-griezoša naža veida priekšmeta iedarbībā, lēmumā minētajos apstākļos, tajā skaitā, iegriežot ar nazi kreisajā plaukstā, iedurot vēderā; ne mazāk kā divu traumatisku iedarbību rezultātā. Pēc sava rakstura minētie miesas bojājumi kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai. Eksperta rīcībā iesniegtajos medicīniskajos dokumentos nav norādes par to, ka /pers. C/ organismā būtu konstatēts alkohols vai citas apreibinošas vielas. (lietas lapa 40)

Ar liecinieka /pers. S/ liecību, kura tika pārbaudīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3. punktu, pierādīts, ka viņš dzīvo /adrese A/ /pers. C/ kaimiņos. 2015.gada oktobra vidū bija iegājis pa dienu pie kaimiņa un lietoja alkoholu. Bija vēl viens cilvēks, bet neatceras viņu. Alkohola lietošanas laikā ienāca /pers. B/, kura bija alkohola reibumā. Viņa sāka lamāties uz /pers.C/ Saprata, ka viņa iedevusi naudu, lai /pers.C/ atnes divus maisus ar malku, bet /pers.C/ to nebija izdarījis. /pers.B/ bija ļoti dusmīga, teica, ka bērni mājās salstot, bet Ainārs nenes malku. /pers.B/ iesita /pers.C/ pļauku pa seju un aizgāja projām. Viņa bija atnākusi viena pati. Pēc kāda laika pats devās uz savu dzīvokli un aizmiga, jo bija alkohola reibumā. Tajā vakarā neko nedzirdēja, jo gulēja. No rīta, kad pamodās, uzzināja, ka /pers.C/ aizvests uz slimnīcu. No /pers.B/dzirdēja, ka viņa esot divas reizes ar nazi iedūrusi /pers.C/, jo viņš ar cirvi dzinis viņu projām. Iedūrusi vēderā un rokā. (lietas lapa 41.)

Nopratināta kā apsūdzētā viņai inkriminētajā nodarījumā /pers. B/ sevi par vainīgu viņai inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas atzina, bet nespēja izskaidrot, kāpēc tā rīkojusies, norādīja, ka iespējams vainojams bija lielais reibums un dusmas par paņemto naudu un neatnesto malku. Nodoms nodarīt smagus miesas bojājumus viņai neesot bijis, dūra neapzināti, izdarīto nožēloja. Tiesas ieskatā apsūdzētās liecības ir vērtējamas pozitīvi, jo šajā laika periodā viņa ir pārvērtējusi sniegtā liecības, un faktiski atzinusi izdarīto.

Sākotnēji, nopratināta kā aizturētā /pers. B/ 2015.gada 14.oktobrī liecināja, ka aizejot pie cietušā, prasīja, kur malka. Vīrietis atrunājās, ka būs. Nolēma viņu pabaidīt, lai viņš ātrāk nes malku. Lai draudi izskatītos nopietnāki, paņēma dzīvoklī esošo nazi un vicināja to viņam priekšā. Neatceras, vai vicinoties ar nazi, kaut ko teica. Tad redzēja, ka vicinoties, netīšām iegriezusi cietušajam kreisajā rokā. Pati nazi turēja labajā rokā. Vīrietis stāvēja viņai pretī, kad viņa iegrieza viņam apakšdelmā pie plaukstas. Saprata, ka arī cietušaisir alkohola reibumā un malku nedabūs un nolēma iet prom. Neatceras kur nolika nazi, jo pati bija pārāk lielā alkohola reibumā. Abas ar meitu aizgāja mājās. Neatceras, vai viņam iedūra vai iegrieza vēderā, bet pieļauj tādu iespēju, ka vicinoties, netīšām iegrieza. (lietas 20.-21.lapa) Vēlāk apsūdzētā pat izvirzīja versiju, ka cietušais, bija tik stiprā alkohola reibumā, ka viņš uzskrēja virsū nazim. (lietas 62.-63.lapa)

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā iegūtas pietiekošas ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka /pers. B/ tīši nodarīja tādus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai (smags miesas bojājums), tādēļ tiesa kvalificē apsūdzētās /pers. B/ darbības pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Tiesa precizē apsūdzībā minēto dūrienu skaitu vēderā, proti, atbilstoši eksperta atzinumam bija divi dūrieni, viens rokas pirksta iekšējā virsmā ar atliecēja cīpslas bojājumu, savukārt durti –griezta brūce,- vēdera priekšējā sienā ieejoša vēdera dobumā ar kuņģa bojājumu.

Krimināllikuma 46. pants nosaka, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas sankcija. Nosakot sodu ir jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība, viņa atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Tiesa lietā nesaskata apsūdzētās /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu tiesa par apsūdzētās /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

/pers. B/ personību noskaidrots – agrāk kriminmāli nesodīta, strādā SIA "/nosaukums/", raksturota pozitīvi, apgādībā divi mazgadīgi bērni.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta 2. daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziegumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās izolācija no sabiedrības nav mērķtiecīga un tā neradīs pozitīvas pārmaiņas apsūdzētās personībā, turklāt cietušais ir piedevis apsūdzētai viņas rīcību.

Ņemot vērā, ka apsūdzētā /pers. B/ agrāk nav sodīta, izdarīto nožēlo un cietušais viņai ir piedevis, apsūdzētā strādā algotu darbu un apgādā divus bērnus, tiesa ir guvusi pārliecību, ka sodu neizciešot apsūdzētā neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus un ir pamats piemērot Krimināllikuma 55. pantu, proti, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. C/ prasība par mantiskā kaitējuma atlīdzību ir pamatota, pierādīta un apmierināma pilnībā, turklāt apsūdzētā atzinusi tās apjomu..

Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem"16.pantā paredzētas Juridiskās palīdzības administrācijas regresa tiesības pret vainīgajiem noziegumu izdarīšanā, gadījumos, kad cietušajam izmaksāta kompensācija. Lietā pastāv likumā paredzētie apstākļi.

Prokurors, saskaņā ar KPL 456.panta trešo daļu, Juridiskās palīdzības administrācijas interesēs, uzturēja prasību piedzīt izmaksāto kompensāciju no vainīgā 1260 *euro*, jo valsts šo izmaksājusi cietušajam /pers. C/, tādēļ ir likumīgs pamats tās piedziņai no vainīgā.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 527. un 528. pantiem, tiesa nosprieda

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 4.,5. daļu soda izciešanas laikā /pers. B/ ieskaitīt iepriekšējo apcietinājumu no 2015.gada 13.oktobra līdz 2015.gada 15.oktobrim.

Brīvības atņemšanas sodu /pers. B/, atbilstoši Krimināllikuma 55.pantam noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz vienu gadu.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.panta 1. daļas 1. punktu nosacīti notiesātajam ir pienākums 1) reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās.

Drošības līdzekli,- policijas uzraudzību /pers. B/ atcelt spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ valsts labā, LR Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācijas cietušajam izmaksāto morālā kaitējuma atlīdzību 1260 *euro* (viens tūkstotis divi simti sešdesmit *euro*).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, no pilna sprieduma pieejamības datuma,- 2016.gada 3. jūnija, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tukuma rajona tiesas tiesnese R.Bruce